

Samina liisi metsän yllä etsien vanhempiaan. ^Missä he voivat olla?^ hän mietti kuumeisesti. Samina näki kaukana jonkin kylän ja laskeutui lähelle sitä. Hän piilotti siipensä hupparin sisään ja katseli kylää. Se oli kivinen ja olkikattoinen. Se oli pieni, siitä huolimatta se näytti kotoisalta. Samina astui kylän portista sisään. Tuuli tuiversi Saminan siniharmaisiin hiuksiin. Samina alkoi nähdä juuri heränneitä kyläläisiä jotka tekivät töitään. Saminan oma kaupunki oli moderni, mutta kylä oli vanhanaikainen. Samina tiesi että metsä erotti modernin ja vanhanaikaisen maailman. Muutama kyläläinen katseli Saminaa ja kuiski muille. Samina erotti muutamia lauseita. "Mitkä nuo hiukset ovat?" joku kuiskasi. "Mikä asu ja hiukset." toinen kuiskasi. "Onko tuo noita?" joku kuiskasi. Joku kyläläisistä astui Saminan eteen. "Häivy kylästämmme inha noita!" hän sanoi Saminalle. "En ole noita!" Samina sanoi. Saminan siivet putkahtivat ulos hupparin sisältä. "Hän ei ole noita." joku kyläläinen sanoi. "Hän on demoni!!" joku huusi. Kyläläiset juoksivat kirkuen karkuun. Miehet hakivat aseet ja valmistautuivat kohtaamaan Saminan. Samina nousi ilmaan. "En ole demoni!" Samina huusi. "Olen ihminen." hän jatkoi. "Pois demoni!" miehet huusivat marssin tahtiin. Samina lähti paikalta. Nyt ei kaikki mennyt ihan putkeen.